

Departament Prawny

PR/0311/813/PCH/11/596 FN

**NOTATKA
dla Ministra Finansów
Pana Jana Vincent - Rostowskiego**

Departament Prawny przedkłada w załączeniu *projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie kategorii aktywów oraz maksymalnej części środków pieniężnych inwestowanych przez krajowe instytucje płatnicze*.

- z uprzejmą prośbą o podpisanie wersji papierowej oraz opatrzenie dokumentu elektronicznego bezpiecznym podpisem elektronicznym.

Projekt rozporządzenia został przygotowany przez Departament Rozwoju Rynku Finansowego. Rządowe Centrum Legislacji, pismem z dnia 8 sierpnia 2012 r. znak RCL.DPG.542-1292/11, poinformowało, że projekt nie wymaga rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą.

Otrzymują:

Pan Mirosław Sekuła
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
- z uprzejmą prośbą o wstępną akceptację

Biuro Ministra
- z uprzejmą prośbą o przedłożenie do podpisu

Załączniki:
- 2 egz. projektu rozporządzenia

Kopia aa

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

Bożena Zwolenik
Radca prawny

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾
z dnia ..... 2012 r.

**w sprawie kategorii aktywów oraz maksymalnej części środków pieniężnych
inwestowanych przez krajowe instytucje płatnicze**

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175 i Nr 291, poz. 1707) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kategorie bezpiecznych, płynnych aktywów o niskim ryzyku, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) maksymalną część środków pieniężnych, jaka może być inwestowana w poszczególne kategorie aktywów przez krajową instytucję płatniczą.

§ 2. 1. Środki pieniężne przyjęte przez krajową instytucję płatniczą w celu wykonania transakcji płatniczych mogą być inwestowane:

- 1) w papiery wartościowe emitowane, gwarantowane lub poręczane przez:
  - a) Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
  - b) rządy lub banki centralne państw członkowskich oraz organizacje międzynarodowe, których członkiem jest przynajmniej jedno państwo członkowskie;
- 2) w listy zastawne emitowane na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919, z późn. zm.²⁾);
- 3) w jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.³⁾);
- 4) w tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania mające siedzibę w państwach członkowskich, jeżeli instytucje te oferują publicznie tytuły uczestnictwa i umarzają je na żądanie uczestnika;
- 5) na rachunkach lokat terminowych prowadzonych w bankach, oddziałach banków zagranicznych, a także w instytucjach kredytowych lub oddziałach instytucji kredytowych, pod warunkiem objęcia tych środków ochroną w ramach systemu gwarantowania lub oficjalnie uznanego systemu gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 14 grudnia

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 152, poz. 900 i Nr 234, poz. 1389 i 1391 oraz z 2012 r. poz. 596.

1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, z późn. zm.⁴⁾).

2. Aktywa, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 i 4, powinny posiadać ocenę na poziomie inwestycyjnym nadaną przez uznaną na międzynarodowym rynku kapitałowym, wyspecjalizowaną agencję oceniającą ryzyko inwestycyjne związane z określonym papierem wartościowym lub zdolnością emitenta do terminowej spłaty zaciągniętych zobowiązań.

§ 3. Wielkość środków pieniężnych ulokowanych:

- 1) w aktywach, o których mowa w:
  - a) § 2 ust. 1 pkt 3, w jednym funduszu inwestycyjnym lub w kilku funduszach inwestycyjnych zarządzanych przez to samo towarzystwo, nie może przekroczyć 15% wartości środków pieniężnych inwestowanych przez krajową instytucję płatniczą albo kwoty 400 000 złotych, w zależności od tego, która z nich jest niższa,
  - b) § 2 ust. 1 pkt 4, wyemitowanych przez jedną instytucję wspólnego inwestowania mającą siedzibę w państwie członkowskim, nie może przekroczyć 15% wartości środków pieniężnych inwestowanych przez krajową instytucję płatniczą albo kwoty 400 000 złotych, w zależności od tego, która z nich jest niższa;
- 2) na rachunku, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 5:
  - a) w banku lub oddziale banku zagranicznego nie może przekroczyć kwoty, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
  - b) w instytucji kredytowej lub oddziale instytucji kredytowej nie może przekroczyć kwoty, której wypłatę zapewnia oficjalnie uznany system gwarantowania, do którego należy instytucja kredytowa w państwie macierzystym, a w przypadku gdy oddział instytucji kredytowej na podstawie art. 2b ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przystąpił do obowiązkowego systemu gwarantowania – kwoty, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego

Sebastian Okazu

2010-08-08

8.08.2012

Za zgodność pod względem

prawnym i redakcyjnym
Departamentu Prawnego

Bożena Zwolenik p.s.w.

Bożena Zwolenik

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 144, poz. 1176, z 2010 r. Nr 140, poz. 943 i Nr 257, poz. 1724, z 2011 r. Nr 134, poz. 781 oraz z 2012 r. poz. 596.

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 79 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175 i Nr 291, poz. 1707), zwaną dalej „ustawą” albo „ustawą upoważniającą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia kategorii bezpiecznych, płynnych aktywów o niskim ryzyku, w które mogą być inwestowane środki pieniężne przyjmowane przez krajowe instytucje płatnicze. Chodzi o środki przyjęte w celu wykonania transakcji płatniczych, które nie zostały przekazane odbiorcy lub innemu dostawcy do końca dnia roboczego następującego po dniu otrzymania tych środków. Rozporządzenie powinno także określić maksymalną część tych środków, jaka może być inwestowana przez instytucje płatnicze w poszczególne kategorie aktywów.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie, są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Projekt rozporządzenia w § 2 określa kategorie aktywów, w jakie mogą być inwestowane środki pieniężne otrzymywane od klientów instytucji płatniczych. Ze względu na wynikający z dyrektywy 2007/64/WE z dnia 13 listopada 2007 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (tzw. dyrektywa „PSD”) wymóg inwestowania w bezpieczne, płynne aktywa o niskim ryzyku, wskazany w rozporządzeniu katalog aktywów obejmuje przede wszystkim papiery wartościowe emitowane, gwarantowane lub poręczane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski, a także rządy lub banki centralne państw członkowskich UE oraz organizacje międzynarodowe, których członkiem jest przynajmniej jedno państwo członkowskie UE. Ponadto proponowany katalog obejmuje listy zastawne, jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego oraz tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania z siedzibą w państwach członkowskich. Kolejną proponowaną kategorią są lokaty terminowe w bankach i instytucjach kredytowych (lub ich oddziałach). W przypadku instytucji kredytowych (i ich oddziałów) wymagane jest objęcie tych lokat ochroną w ramach oficjalnie uznanego systemu gwarantowania środków pieniężnych zgromadzonych na prowadzonych przez nie rachunkach, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

W proponowanym § 3 przewidziano wprowadzenie ograniczenia koncentracji aktywów, mające zapewnić niezbędne ze względów ostrożnościowych dywersyfikację inwestycji. Przede wszystkim proponuje się ustalenie limitu inwestycyjnego w wysokości 15% dla jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego w jednym funduszu lub w kilku funduszach zarządzanych przez to samo towarzystwo. Analogiczny 15% limit zaproponowano dla tytułów uczestnictwa emitowanych przez jedną instytucję wspólnego inwestowania z siedzibą w państwie członkowskim. W obu powyższych przypadkach wartość ulokowanych środków pieniężnych nie może jednak przekroczyć kwoty 400.000 złotych. W opinii projektodawcy limit ten w odpowiedni sposób zapewnia dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego krajowych instytucji płatniczych, a z drugiej strony nie ogranicza ich możliwości inwestycyjnych w zakresie lokowania środków pieniężnych otrzymanych od użytkowników usług płatniczych. Mając dodatkowo na względzie konsolidację nadzoru nad rynkiem finansowym w Polsce sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, bieżące monitorowanie przez organ nadzoru sytuacji na rynku finansowym zapewnia w należyty sposób bezpieczeństwo środków pieniężnych przekazywanych przez użytkowników usług płatniczych.

Dla lokat terminowych w jednym banku lub oddziale banku zagranicznego proponuje się ustalenie limitu odniesionego do maksymalnej kwoty środków gwarantowanych, określonych przez przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Kwota ta jest jednolicie ustalona w poszczególnych państwach członkowskich UE i może być odniesiona także do oddziałów instytucji kredytowych. W ocenie projektodawcy takie ukształtowanie regulacji realizuje wytyczne zawarte w art. 79 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, nakazujące uwzględnienie należytego zabezpieczenia środków pieniężnych użytkowników, w tym ograniczenia ryzyka inwestycyjnego. Analogiczne przesłanki bezpieczeństwa leżą u podstawy propozycji dotyczącej instytucji kredytowej lub oddziału instytucji kredytowej. W tym przypadku limit powinien odnosić się do kwoty, której wypłatę zapewnia oficjalnie uznany system gwarantowania, do którego należy instytucja kredytowa w państwie macierzystym. Jeżeli natomiast oddział instytucji kredytowej na podstawie art. 2b ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przystąpił do polskiego systemu gwarantowania, w przypadku gdy kwota środków gwarantowanych przez system gwarantowania jego państwa macierzystego jest niższa, wówczas limit środków pieniężnych, jaki może zainwestować krajowa instytucja płatnicza stanowi kwota, o której mowa w art. 23 tejże ustawy.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym pod dniem jego ogłoszenia (§ 4). Takie określenie terminu wejścia w życie tego aktu jest uzasadnione ze względu na obligatoryjny charakter upoważnienia, ma także znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania ustawy. Przepisy projektowanego rozporządzenia ograniczają ryzyko inwestycyjne, określając zasady inwestowania środków przekazanych przez użytkowników, którymi dysponują instytucje płatnicze. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów prawnych i niektórych innych aktów normatywnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.), akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. W ocenie projektodawcy ustalenie dnia wejścia w życie rozporządzenia na dzień następujący po dniu jego ogłoszenia zapewni zachowanie minimalnego *vacatio legis*.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawców regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz Ministerstwa Finansów. Zainteresowanie pracami nad projektem zgłosił Pan Marcin Piechocki, działający

w swoim imieniu. Zainteresowany podnosił, iż propozycja ograniczenia lokowania środków na rachunku lokat terminowych do kwoty, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, której rzeczywista wartość wynosi 100.000 euro, jest niewystarczająca i negatywnie może wpływać na możliwości inwestycyjne instytucji płatniczej. Zaproponował przy tym, aby stosowne ograniczenie zostało wyrażone w formie proporcjonalnej do inwestowanych środków przez instytucję płatniczą na poziomie 25%. Przedstawiona propozycja nie została uwzględniona. Należy zaznaczyć, iż ustanowienie odpowiedniego poziomu zabezpieczenia poprzez dywersyfikację ryzyka prowadzi do ograniczenia korzyści płynących ze skali inwestowanych środków. Nadrzędnym celem ustawy jest ochrona konsumentów i powierzanych przez nich środków pieniężnych dostawcom usług płatniczych. Należy także wskazać, iż wcześniej materia usług płatniczych nie była uregulowana w sposób kompleksowy, a działalność podmiotów świadczących usługi płatnicze nie podlegała reglamentacji. Zmiana tego stanu powoduje, iż ustawodawca musi podjąć działania niezbędne z punktu widzenia ochrony środków, a zarazem proporcjonalne do istniejącego ryzyka. Brak wcześniejszych regulacji w tym zakresie powoduje, iż ograniczenia dotyczące inwestowania powierzonych środków zostały ustalone na wysokim poziomie, a ewentualna zmiana tego stanu na korzystniejszy z punktu widzenia gospodarowania środkami przez instytucje płatnicze może nastąpić po stosownym upływie funkcjonowania postanowień ustawy.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na krajowe instytucje płatnicze.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia został skonsultowany z następującymi podmiotami: Narodowym Bankiem Polskim, Polską Organizacją Niebankowych Instytucji Płatności, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji, Federacją Konsumentów, Narodowym Bankiem Polskim, Krajową Izbą Rozliczeniową, Poczta Polska, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych, organizacjami kartowymi (VISA Europe, MasterCard, American Express, Diners Club), Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Izbą Zarządzających Funduszami i Aktywami, Izbą Gospodarczą Przedsiębiorców Finansowych, Komitetem Agentów Rozliczeniowych, Radą Wydawców Kart Bankowych, Przedstawicielami Konferencji Przedsiębiorców Finansowych, a także z innymi podmiotami rynkowymi, spośród których docelowo powinny przekształcić się w instytucje płatnicze.

Uwagi do projektu przekazała Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności (PONIP), która zwróciła uwagę, iż projekt rozporządzenia należy uzupełnić o postanowienie dopuszczające koncentrację aktywów, gdy środki te byłyby lokowane na podstawie umowy rachunku lokaty terminowej, umożliwiającej przekazanie zgromadzonych środków do końca następnego dnia roboczego następującego po dniu otrzymania tych środków lub innym ustawowym terminie. Uwaga nie została uwzględniona. Uzasadnia to przede wszystkim zakres przedstawionej propozycji, który wykracza poza delegację ustawową. Rozporządzenie ma bowiem regulować zasady inwestowania środków pieniężnych przyjętych w celu wykonania transakcji płatniczych, które nie zostały przekazane odbiorcy lub innemu dostawcy do końca dnia roboczego następującego po dniu otrzymania tych środków. Ponadto należy zauważyć, iż celem ustawodawcy jest dywersyfikacja ryzyka, co łączy się z ograniczeniem inwestowania środków do bezpiecznej wysokości ustalonej dla instytucji, w której inwestowane są te środki.

Narodowy Bank Polski (NBP) zwrócił uwagę na konieczność rozważenia, czy umożliwienie instytucjom płatniczym inwestowania całości środków przekazanych przez ich użytkowników w celu wykonania transakcji płatniczych w określone typy tytułów uczestnictwa instytucji

wspólnego inwestowania państw członkowskich, umarzone na żądanie uczestnika, jest w pełni zgodne z wymogami inwestowania w bezpieczne, płynne aktywa o niskim ryzyku, które to wymogi wynikają z dyrektywy PSD. Poddając pod wątpliwość wiarygodność jednostek uczestnictwa i tytułów uczestnictwa NBP zaproponował, aby uzupełnić projekt rozporządzenia o przepisy określające maksymalną część środków, jaka może zostać zainwestowana w tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania. Uwaga została uwzględniona. W proponowanym przepisie rozporządzenia określającym limity inwestowania w określone kategorie środków (§ 3), przy inwestowaniu w jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych oraz tytuły uczestnictwa instytucji wspólnego inwestowania, obok ograniczenia procentowego odnoszącego się do wysokości posiadanych środków pieniężnych dodano limit kwotowy ustalony na poziomie 400.000 złotych. Limit ten, w ocenie projektodawcy, w odpowiedni sposób zapewnia niezbędną dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego instytucji płatniczych, jak również nie ogranicza możliwości podejmowania działań instytucji płatniczych, których celem jest powiększenie kapitału pochodzącego z środków pieniężnych przekazanych przez użytkowników usług płatniczych. Należy przy tym zauważyć, że fundusze zbiorowego inwestowania nie są objęte systemem gwarantowania, analogicznym do takiego systemu funkcjonującego w obszarze sektora bankowego.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym nie wpłynie na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego), w szczególności nie będzie skutkowało zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Przyjęte rozwiązania będą stanowiły czynnik kreujący popyt na papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa oraz Narodowy Bank Polski.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

8. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.